

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

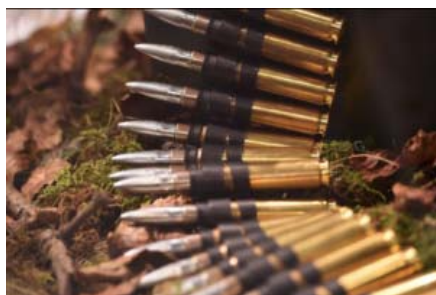
afgazad@gmail.com

Political

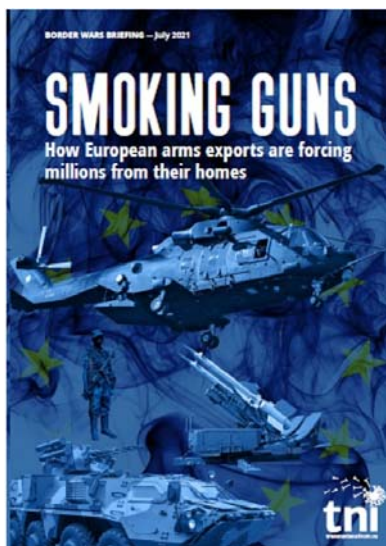
سیاسی

برگرفته از Kommunisten.de
فرستنده: دیپلوم انجنیر نسرین معروفی
۱۴ اگست ۲۰۲۱

تحقیقات ثابت می‌کند: سلاح‌های اروپایی علت آوارگی مردم

باوجود استمرار پاندمی کووید-۱۹، فاجعه‌های طبیعی و رشد نابرابری، هزینه تسلیحاتی در سطح جهان به طور منظم رو به افزایش است و اخیراً به حد اعلاى خود رسیده است. ایالات متحده آمریکا بدون تردید رتبه اول در تجارت مرگ را به خود اختصاص داده است ولی همین‌طور کشورهای اروپایی نیز در معامله شکست دارند. تنها فرانسه، آلمان، ایتالیا، اسپانیا و سلطنت متحده بریتانیا در سال ۲۰۱۶ و ۲۰۲۰ قریب ۲۰٪ صادرات سلاح در سطح جهان را به خود

اختصاص داده بودند. اکنون انستیتوت فراملی هالندی TNI رابطه مستقیمی را بین تجارت تسلیحاتی اروپایی و میلیون‌ها نفر آواره به اثبات رسانده است.

کتاب «دود اسلحه» عنوان جدیدترین تحقیقات TNI است که به مناسبت ۷۰مین سالگرد کنوانسیون آوارگان در سال ۱۹۵۱، یک قرارداد بین‌المللی که حقوق مردمانی را که مجبور به فرار از سرزمین‌های خود شده‌اند، مشخص می‌کند، منتشر شده است. این گزارش، چشم‌انداز تاریکی از چرخه شیطانی جنگ، صدور اسلحه، فرار و تقویت و تشدید مرزبانی ترسیم می‌کند: سلاح‌های اروپایی باوجود قرارداد تسلیحاتی ملل متحد و قوانین اتحادیه اروپا در مورد صدور اسلحه مسبب رانده شدن ۱۱ میلیون انسان از مناطق جنگ‌زده است.

در گزارش آمده است: «می‌توان سلاح‌ها، تجهیزات نظامی و فناوری‌ها را از مبدأ تا مقصد به طور روشنمند دنبال کرد و پیامدهای ویران‌ساز آن را بر مردم محل مستند ساخت.» TNI می‌نویسد از این طریق می‌توان رابطه سببی صدور تسلیحات و فرار حداقل ۱،۱ میلیون نفر را ثابت کرد.

Niamh Ni Bhriain از TNI در آنلاین ماگازین EUobserver می‌گوید: «رقم ۱،۱ میلیون نفر یک تخمین محتاطانه است که بر مبنای موارد مشخص به دست آمده که موقعیت جغرافیایی سلاح‌های اروپایی را در مدت زمان مشخصی ردیابی کرده است» ولی محتمل است که این رقم به مراتب بیشتر و بالاتر باشد.

TNI می‌نویسد: «سلاح‌های اروپایی در عملیات نظامی مورد استفاده قرار گرفت، که منجر به بی‌ثباتی و نهایتاً اخراج اجباری و ترک وطن بسیاری از مردم شد. بی‌ثبات سازی که به دنبال صدور سلاح‌های اروپایی تسهیل گردید، کمک کرد تا اروپا دستگاه امنیت مرزی خود را شدیداً گسترش دهد تا در مقابل تهدید ظاهری توسط آوارگان که قصد پناهنجی دارند، واکنش نشان دهد.»

تجارت اسلحه بسیار پر منفعت است. در سال ۲۰۲۰ مخارج تسلیحاتی در سطح جهان تقریباً بالغ بر ۲ تریلیون دالر بود که ۶۲٪ آن سهم ایالات متحده آمریکا، چین، هندوستان، روسیه و انگلستان بود. تجارت اسلحه جزء اصلی این هزینه سنگین تسلیحاتی است.

از سال ۲۰۱۷ صدور اسلحه از اروپا به کشورهای شمال آفریقا و غرب آسیا بالغ بر ۳۵ میلیارد یورو بود که ۱۴ میلیارد آن تنها سهم فرانسه از فروش اسلحه بود. تا پایان سال ۲۰۲۰ در سطح جهان ۸۲،۴ میلیون انسان به زور مجبور به ترک سرزمین‌های خود شدند. ۴۸ میلیون نفر در داخل جابه‌جا شدند و ۳۴،۴ میلیون نفر از کشورهای مبدأ خود گریختند و اغلب در جست و جوی پناهگاه و یک زندگی انسانی به کشورهای همسایه عزیمت کردند. تعداد آوارگان از سال ۱۹۹۰ تقریباً دوبرابر شده است و در دهه‌های آینده به دلیل یک سلسله از فاکتورها از جمله مناقشات مسلحانه و اشکال دیگر خشونت و همین‌طور تغییر شرایط اقلیمی که فشار برای مهاجرت را تشدید خواهد کرد احتمالاً به شدت رشد خواهد نمود. با این‌که فاکتورهای سیاسی، اقتصادی و تاریخی فراوانی وجود دارد که باعث مهاجرت می‌شود، ولی همان‌طور که گزارش فوق نشان می‌دهد رشد مستمر تعداد آوارگان به طور مستقیم با تجارت گسترش‌یافته اسلحه مربوط است. ساده‌تر بگوئیم: تجارت با اسلحه نه تنها باعث مهاجرت توده‌ای می‌شود بلکه در عین حال صنعتی است که از نظامی‌سازی مرزها برای جلوگیری از ورود و دفع آوارگان منتفع می‌گردد. تبعید نتیجه یک مدل تجارتی است که سودها از یک سو از فروش اسلحه و از سوی دیگر نظامی‌سازی راه‌ها و گذرگاه‌های آوارگان و مرزها حاصل می‌گردد. در کنار افزایش مستمر تجارت تسلیحات و افزایش تعداد آوارگان، بازار تأمین امنیت مرزها نیز رشد می‌یابد که تا سال ۲۰۲۵ به حجم ۶۵ تا ۶۸ میلیارد دالر خواهد رسید. جنگ بسیار باصرفه است و جنگ علیه آوارگان باصرفه‌تر.» (نقل از کتاب دود اسلحه)

برای این گزارش انستیتوت نامبرده آن مواردی را که اسلحه، اجزاء، متعلقات و تجهیزات نظامی از اروپا به مناطق جنگی نقش ایفا می‌کند را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده است. رسماً کشورهای اتحادیه اروپا مستلزم به رعایت قوانین و قواعد ملل متحد و اتحادیه اروپا هستند. این قوانین تحویل سلاح به کشورهای در حال جنگ را ممنوع کرده است. یک کشور اگر بداند که سلاح‌هایی که از آن کشور صادر می‌شود برای کشتار توده‌ای و یا جنایت علیه بشریت و یا زیرپاگذاشتن کنوانسیون ژنیو و یا علیه مردم غیرنظامی به کار گرفته خواهد شد، نباید به آنها اجازه عبور دهد. صدور تسلیحات نباید به مناقشات مسلحانه دامن زند و یا آنها را طولانی‌تر نماید. ولی وقتی که سلاح‌ها صادر شد دیگر غیرممکن بتوان تعیین کرد که آنها چگونه مورد استفاده قرار خواهند گرفت. به گفته TNI قواعد و قوانین وجود دارد،

لکن سازوکارهای کنترل بسیار سست و شل است. بخش‌هایی چون بخش کشاورزی به مراتب سخت‌تر کنترل و تنظیم می‌شود با این‌که «مثل تجارت اسلحه، حقوق اساسی برای حیات و دیگر حقوق بشر را به مخاطره نمی‌افکند.» TNI تحقیقات خود را با ۵ مورد مشخص مستند می‌سازد. مثلاً اجزاء و وسایل یدکی هلیکوپتر T-129-ATAK به ترکیه فروخته شد که در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ در حمله به شهر شمالی سوریه "افرین"، به کار گرفته شد که به فرار ۱۸۰ هزار نفر از مردم محلی انجامید.

نمونه دیگر نشان می‌دهد که اجزاء و وسایل و محصولات انگلیس، فرانسوی و آلمانی از جمله راکت و باتری‌های راکتی به ترکیه فرستاده شد و از آنجا تحویل آذربایجان داده شد. این راکت‌ها سوار پهپاد گردیده و طی حملات علیه ناگورنو قره‌باغ مورد استفاده قرار گرفت. تقریباً ۹۰ هزار شهروند ارمنی در طول این جنگ مجبور به ترک خانه و کاشانه خود شدند.

در عراق جنگجویان دولت اسلامی از راکت‌ها و لوله‌های پرتاب راکت بلغاری استفاده می‌کردند که به عربستان و امارات متحده صادر شده بود. این راکت‌ها در "الرمادی" مورد استفاده قرار گرفت که به فرار ۵۰۰ هزار نفر از ایالت "الانبار" انجامید. «در سال ۲۰۱۷ یک لوله پرتاب راکت دیگر از بلغارستان در شرق موصل در شهر "برطله" از طرف نیروهای داعش مورد استفاده قرار گرفت.» در منطقه گسترده حومه موصل بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۷ حداقل ۲۰۰ هزار نفر آواره شدند.

بلغارستان همین‌طور مسلسل، سیستم‌های خمپاره‌انداز با کالبر بزرگ، مسلسل‌های دستی سبک، سلاح‌های پرتاب نارنجک و غیره به پولیس ملی و ارتش جمهوری دمکراتیک کنگو ارسال کرده بود. «به طور مشخص، سلاح‌های بلغاری که در سال ۲۰۱۷ در شمال "کیو" به کار گرفته شد به مهاجرت اجباری ۵۲۳ هزار نفر انجامید» یک مورد مشخص دیگر صدور ناوهای گشتی ایتالیایی به لیبیا بود که با آنها به اصطلاح گارد ساحلی لیبیا از فرار شهروندان افریقائی به اروپا جلوگیری کند. در بین این ناوها، ناو "فزان ۶۵۸" بود که EUobserver در اوایل ماه جولای مشاهده کرده بود چگونه فراریان را در منطقه جست و جو و نجات مالتا دستگیر کرده بود. بنابراین گفته می‌شود اتحادیه اروپا "اولیور فرهلیبه" اکنون اتحادیه اروپا سه ناو گشتی جدید از نوع P-150 در اختیار شبه نظامیان لیبیایی قرار خواهد داد.

«بسیاری از آنانی که از لیبیا گریخته‌اند، احتمالاً از کانون‌های درگیری دیگری در کشورهای افریقائی و غرب آسیا فرار کرده‌اند، که احتمالاً تجهیزات نظامی و اسلحه اروپائی خریداری و یا دریافت کرده بودند، به طوری که بخش تسلیحاتی اروپا در هر گامی در راه تبعید تا مهاجرت شدیداً سود می‌برد به این صورت که اول مردم را وادار به فرار می‌کند و سپس آنها را می‌ترساند و به رجعت وادار می‌سازد.» (نقل از کتاب دود اسلحه)
در این بررسی‌ها NTI شرکت‌های تسلیحاتی زیر را شناسائی کرده است:

Airbus آلمانی-فرانسوی

ARSENAL بلغارستان

BAE Sytem بریتانیا

Baykar makina ترکیه

EDO MBM بریتانیا

Intermarine ایتالیا

Kintex بلغارستان

Leonardo ایتالیا

Roketsan ترکیه

SE Aerospatiale فرانسه

TDW المان

صنایع هوا فضا ترکیه

Vzovski بلغارستان

Wir sind nicht hinter
eurem Geld her.
Wir fliehen vor euren
Bomben.

ما دنیال پول شما نیستیم
ما از زیر بمب های شما فرار می کنیم

تارنگاشت عدالت

جمعه، ۲۲ مرداد [اسد] ۱۴۰۰

منتشر شده در تاریخ: ۲ جولای ۲۰۲۱